

Як троє чоловіків зібрали сотні тіл у Бучі

~

***How Three Men Collected Hundreds of Bodies
in Bucha***

Jak tři muži sbírali stovky těl v Buče

by

**Taras Ibrahimov, Khrystyna Havryliuk -
authors, reporters**

Ukrainian Radio, Suspilne Ukraine / Suspilne Ukraine (UA:PBC)

SYNOPSIS

Як троє чоловіків зібрали сотні тіл у Бучі

Буча в російській окупації. На вулицях лежать десятки обмерзлих трупів мирних жителів та військових, вбитих окупантами. Троє чоловіків – Влад, Сергій та Артем- домовляються з окупантами аби ті дозволили поховати загиблих. Чоловіки під ворожими обстрілами збирають 20, а то до 40 –ка тіл щодня та ховають їх на міському цвинтарі. Влад, Сергій та Артем стають свідками катувань жителів Бучі, бачать, як на очах окупанти розстрілюють мирних жителів. Вони переконуються, що поховання загиблих земляків- їхня місія, найважливіша справа життя, заради якої Господь їх врятував від смерті.

How Three Men Collected Hundreds of Bodies in Bucha

Bucha is under Russian occupation. Dozens of frozen corpses of civilians and soldiers killed by the occupiers lie on the streets. Three men - Vlad, Serhii and Artem - negotiate with the occupiers to allow them to bury the dead. Under enemy fire, the men collect 20 or even 40 bodies every day and bury them at the city cemetery. Vlad, Serhii and Artem witness the torture of Bucha residents and see the occupiers shooting civilians in front of their eyes. They are convinced that burying their dead compatriots is their mission, the most important thing in life, for the sake of which the Lord saved them from death.

Jak tři muži sbírali stovky těl v Buče

Buča je pod ruskou okupací. Na ulicích leží desítky zmrzlých mrtvol civilistů a vojáků zabitých okupanty. Tři muži – Vlad, Serhij a Artem – vyjednávají s okupanty, aby jim umožnili mrtvé pohřbít. Pod nepřátelskou palbou muži každý den posbírají 20, nebo dokonce 40 těl, a pohřbí je na městském hřbitově. Vlad, Serhij a Artem jsou svědky mučení obyvatel Buče a vidí, jak okupanti před jejich očima střílejí civilisty. Jsou přesvědčeni, že pohřbívání mrtvých spoluobčanů je jejich posláním, nejdůležitější věcí v životě, kvůli které je Pán zachránil před smrtí.

Original script

КОРЕСПОНДЕНТ: Влад, Сергій та Артем. Троє чоловіків домовились із російськими військовими та збирали тіла вбитих у Бучі ще при окупації. У ті березневі дні містом між блокпостами росіян їздила лише одна їхня машина, в яку завантажували до 20 тіл. А одного разу — 38. Сергій розповідає:

СЕРГІЙ: У нас не було вихідних. З першого дня маємо справу з померлими. Бо їх було дуже багато: на дорозі, в машинах, на велосипедах. У магазинах теж застрелені були: не важливо, військові, не військові. Всіх вбивали чогось. Ми їздили за Бучу. Там була в машині згоріла дівчина вбита, неподалік – розстріляні чоловік і жінка, вже такі, у віці. Люди просто собі нарізали у лісі дров, завантажили у легковий автомобіль, і розстріляні. І це мені запам'яталося, що люди просто нарізали дров. Нізащо порозстрілювали, як звірів.

КОРЕСПОНДЕНТ: Влад каже, що так, як діяли російські військові у Бучі, можуть чинити тільки серійні вбивці, маньяки.

ВЛАД: Були відбиті на голову. Ман'яки тут працювали. Оця вся різня – їм просто сказали: роби що хочеш, вбивай, забирай речі, це все твоє. Зв'язували, били, порізані тіла є, і розстрілювали потім. Яка тут логіка? Це «чікотіли» прийшли. Тут логіки немає. Тут треба, щоб психолог працював з усією Росією.

КОРЕСПОНДЕНТ: Влад згадує як загинули жителька Бучі Інна і її чоловік у них на очах:

ВЛАД: Чоловік кричить: «Інно, ти куди пішла?!» — «Та по воду» — «Нафіга тобі та вода?» Все! Нема Інни! На шматки розірвало. І чоловіка немає.»

КОРЕСПОНДЕНТ: Спочатку тіла збирали та ховали без пакетів, розповідають чоловіки. Щоб перевірити, чи вони не заміновані, тягнули мотузку. З підвалів діставали жінок, з розстріляних цивільних авто — дітей. Артем каже, що окупанти часто по них відкривали вогонь, спеціально.

АРТЕМ: Коли ми забирали тіла на машині з червоним хрестом, нас розстрілювали. Саме в нас стріляли, в упор, вперед машини. Якось так вийшло, що не попали.

English script

CORRESPONDENT: Vlad, Serhiy and Artem. The three men made an agreement with the Russian military and collected the bodies of those killed in Bucha during the occupation. Those days, in March, only their car was driving around the city between Russian checkpoints, and they loaded up to 20 bodies into it. One day the number reached 38. Serhiy says:

SERHIY: We had no days off. Since the first day, we have been dealing with the dead. There were a lot of them: on the road, in cars, on bicycles. There were also people shot dead in stores: it didn't matter whether they were military or not. Everyone was killed for some reason. We went outside of Bucha. There was a girl burned to death in her car, and a man and a woman shot dead nearby, both of them of senior age. People simply cut firewood in the forest, loaded it into a car, and were shot. I remembered it, they just cut firewood. They were shot for no reason, like animals.

CORRESPONDENT: Vlad says that serial killers and maniacs only can act the way the Russian military did in Bucha.

VLAD: Moral freaks. They were maniacs who did it here. All this carnage - they were just told: do what you want, kill, take things, it's all yours. They tied people up, beat them. We found cut bodies. Then they were shot. What is the logic here? These are the "chikatilos" who came. There is no logic here. They need a psychologist to work with the whole Russia.

CORRESPONDENT: Vlad recalls how Inna, a resident of Bucha, and her husband died in front of them:

VLAD: The husband was shouting: "Inna, where are you going?" - "To get water" - "What do you need that water for?" That's it! Inna is dead! She was torn to pieces. And her husband is dead.

CORRESPONDENT: At first, the bodies were collected and buried without bags, the men say. To check if they were not mined, they pulled a rope. Dead women were taken out of basements, and dead children were taken out of shot civilian cars. Artem says the occupiers often opened fire on them on purpose.

ARTEM: When we were picking up the bodies by a car with a red cross, we were shot at. They tried to shoot us, at point blank range, in front of the vehicle. I still don't know, how it happened that they didn't hit us.

КОРЕСПОНДЕНТ: Як закінчиться війна і ця їхня робота, усі троє зроблять однакові татування.
Що саме набють - ще не придумали, але точно будуть слова: «воля або смерть». Влад говорить:

ВЛАД: Бог вже десятки разів нас врятував. Мене, хлопців. І, можливо, саме для цього. Щоб ми зробили те, що робимо.

КОРЕСПОНДЕНТ: Тарас Ібрагімов, Христина Гаврилюк, Українське радіо- Суспільне.

CORRESPONDENT: When the war and their work are over, all three will get the same tattoo. They haven't decided what exactly they will get, but it will definitely include the words: "freedom or death". Vlad says:

VLAD: God has already saved us dozens of times. Me, the guys. And maybe it is for this reason. So that we could do what we do.

CORRESPONDENT: Taras Ibrahimov, Khrystyna Havryliuk, Ukrainian Radio - Suspilne Ukraine.